

— 62 —
— ако ѕеок, и тутъ склонъ членъ он ѿпенъко
— сътъ съи ѿпенъко ѿпенъко по склонъ —
— зоокъ въ склонъ склонъ и склонъ по ѿпенъ

ВЪЛЪЙТЬ ПАПАГАЛЬ

(Сцены отъ Американскаго живота)

A

Какъ едикъ папагалъ развали съ думы спокой-
ствието на прѣкраснѣжъ Аннитъ

— Мисъ Аннито, обычамъ та.

— Обычай ма.

— Аннито, хубава си като слънцето, като
мъссеца и звѣздыть; очитъ ти съ дѣлбокы като
морето и сини като небето; челото ти е бѣло
като най-хубавата слонова кость.

— Чувала съмъ го много пѣти и на стиховѣ
и въ проза.

— Земвамъ та за женжъ; земи ма за твой мажъ.

— Да, нищо по-просто отъ туй. Земашъ ма,
земамъ та и са свършватъ мжкытѣ ти. Самообол-
стенъ си наистина, пріятелю мой Майориванъ.
Какво! намѣрвашъ ма хубава, казвашъ ми го, къл-
нешъ са че ще ма обычаши винжъ и ето ма въ трѣ-
житѣ ти; пакъ ако ти поискамъ малко срокъ, на-